

jeho místní znalost poměrů. Tomuto postupu nelze důvodně vytýkati vadnost a to tím méně, když ani stížnost sama neuvádí konkrétní způsoby, jakým by se mělo šetření konati.

Stížnost jest tedy ve všech směrech bezdůvodnou a bylo ji jako takovou zamítnouti.

Č. 3576.

Učitelstvo: * Za platnosti min. nař. č. 333 ř. z. z roku 1918 sluší učitele veř. školy národní, jehož manželka je v aktivní službě učitelské a sama požívá drahotních přídavků, klásti co do výměry drahotních přídavků na roveň ovdovělému.

(Nález ze dne 8. května 1924 č. 7991).

V ě c: Moravský zemský výbor v Brně (vrch. zem. rada Frant. Janisch) proti ministerstvu školství a národní osvěty (za zúč. učitele K. adv. Dr. Viktor Říha z Prahy) o mimořádné přídavky odborného učitele Eduarda K.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Moravská zem. škol. rada rozhodnutím z 20. prosince 1922 nevyhověla žádosti st-lově o přiznání drahotních přídavků na jeho manželku Markétu za dobu od 1. listopadu 1919 do 31. prosince 1921, ježto jmenovaná jest aktivní literární učitelkou, která již pobírala vzhledem k zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb. drahotní přídavky a ostatní drahotní příplatky jako učitelka a ježto tedy nelze st-li manželku, aktivní učitelku, započísti do rodinného stavu za účelem mimořádných přídavků (§ 4, odst. 4. nař. býv. min. fin. z 11. září 1918 č. 333 ř. z.).

Nař. rozhodnutím zrušilo mšano k odvolání st-lovu rozhodnutí zšr-y jako zákonem neodůvodněné, poněvadž do 1. ledna 1922 nebylo platných předpisů, na základě kterých by bylo lze st-li odeprítí mimořádné příspěvky na manželku, aktivní učitelku.

Stížnost shledal nss důvodnou. — — —

Nárok učitelů veř. obecných a měšťanských škol na drahotní přídavky byl přiznán zákonem z 29. ledna 1919 č. 52 Sb. Zákon ten ustanovil v poznámce 3. k § 3, že »drahotní přídavky pro učitelky, jež jsou provdány za učitele, vyměřují se podle první třídy rozvrhu. Pro vypočtení rodinného stavu učitele nepřicházejí tyto učitelky v úvahu«. Omezil tedy již tento zákon nárok učitele, jenž je manželem učitelky v činné službě, na drahotní přídavky potud, že se při výměře přídavků k manželce učitelově, která je učitelkou v činné službě, nehledělo.

Zák. č. 52/19 pozbyl sice platnosti v důsledku paritního zák. č. 274/1919, ale na zákonném stanovisku k otázce, o niž tu jde, se tím ničeho nezměnilo. Ustanovujeť zák. paritní v čl. II. výslovně, že jest na učitelstvo přizpůsobiti zákony a nařízení o platech a požitcích služebních, mimořádných nadlepením k nim a výhodách, ke státním úředníkům se odnášející.

V době, o kterou v tomto případě jde, byly měsíční drahotní přídavky a mimořádné (čtvrtletní výpomoci) státních úředníků upraveny čl. IX. zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb., a to — jak se v čl. tom výslovně praví — podle zásad nař. z 23. června 1919 č. 348 Sb. Nař. toto zachovalo s obměnou, nemající pro tento případ významu, v platnosti ustanovení nař. býv. min. fin. z 11. září 1918 č. 333 ř. z. o poskytování přídavek státním zřízencům. § 4 tohoto nař. zařadil pro drahotní přídavky státní zřízence do osmi tříd a ustanovil v odst. 4 výslovně, že ženatí mužští zřízenci, je-li jejich manželka v aktivní službě státní a sama požívá přídavek, jsou pokládáni na roveň zřízencům ovdovělým.

Sluší-li ve smyslu čl. II. parit. zák. i toto ustanovení přizpůsobiti na učitelstvo, pak nelze ustanovení tomu rozuměti jinak, než že také ženatý učitel školy národní, jehož manželka jest v aktivní službě učitelské a sama požívá přídavek, jest ve smyslu zák. pokládán na roveň učiteli ovdovělému.

Je-li však tomu tak, a je-li v tomto případě nesporno, že manželka Eduarda K. byla v době rozhodné aktivní literární učitelkou a že jako učitelka drahotní přídavky a ostatní drahotní příplatky pobírala, pak učiteli K. přídavky ty na manželku jeho po zák. nepříslušely. Jestliže mu je tedy nař. rozhodnutí přes to přiznalo, octlo se tím v rozporu se zák., pročež je slušelo zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 3577.

Učitelstvo: * Článek II. zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb. nerozšířil na učitele v počáteční službě ustanovené předpis § 11 služební pragmatiky úřednické ani ohledně odbytného.

(Nález ze dne 8. května 1924 č. 8051.)

Prejudikatura: Boh. 2983 adm.

Věc: Augusta M. v Dol. K. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o propuštění ze služby a o odbytné.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka, která působila ode dne 14. března 1918 jakožto provisorní výpomocná učitelka na obecné škole v H. v okrese j-ském, byla ošr-ou v D. jmenována nejprve na dobu potřeby výpomocnou učitelkou na obecné škole v M. a později dekretem ze 7. října 1919 byla přikázána k provisorní službě na obecné škole v D., kdež nesloživši zkoušky učitelské způsobilosti konala službu až do konce srpna 1921, kterýmžto dnem byla z ní propuštěna z důvodu, že použito bylo přespočetné v okrese definitivní síly učitelské k zaplnění místa.

St-lka obrátila se podáním ze dne 1. října 1921 na zšr-u se žádostí, aby jí podle § 11 služ. prag. pro státní úředníky bylo přiznáno odbytné v zákonné výměře, odvolávajíc se na čl. II. parit. zák., po jehož rozumu přísluší provisorním učitelům veškeré výhody, na něž mají nárok praktikanti ve státní službě.

Zšr výnosem z 10. listopadu 1921, spatřujíc v uvedené st-lčině žádosti rekurs i do propuštění ze služby školské, prohlásila, že rekurs